

VII.

Ég és Föld örök, nincs magába zárt léte:
Örök a teremtés egyetemessége.
Ekként él a bölcs is, mert előrehátrál,
Mindenhol jelen van, mit sem tart magánál,
Melynek révén bármi: önnön középpontja,
A tökéletesség hálóját így fonja.

4 X.

Megőrizvén tested, s szellemed egységét,
Uralt légzésedben újszülött gyermeklét.
Ha lényed egyszerű, varázstükör-módra
Mutatja a létet, s így szép minden óra.
Uralkodóként az állam élén állva,
Legyél észrevétlen, tiszta fénnyé válva,
Mert ki észrevétlen, még nem lesz részvétlen,
Míg az Ég kapuit nyitja, csukja éppen,
Hisz e belső tartás: örök tettekézség,
Lényeglátó létbe ívelő egészség,
Anyai erőket működtetvén ebben,
Élj bár férfiúi, avagy női testben.
Így szülj gyermekeket, így szoptassad őket,
Így védelmezd, s fejlessz bennük nagy erőket,
Légy mesterük, míg nem lesznek önmagukká,
S tetteid így együtt: ama titkos Úttá.

A nagy erény csupán a Tao ruhája,
A felfoghatatlan első hasonmása,
Míg maga a Tao túlterjed az „Egy”-en,
Szavak útján nincs, ki nyomába eredjen.
Felülmúlhatatlan titkok titkossága,
Mégis minden forma tágas palotája,
Az összes létező valódi otthona:
Különbség, szétválás innen-, s túli foka.
Óh, elrejtett mélység, végtelen tágasság!
Megannyi csíra, s a szüntelen szabadság,
Mely csírák rejtőzök, de bennük a lényeg,
Akkor is, midőn majd megszületnek tényleg.
Neve mindöröktől fogva változatlan,
Kebélben az őslét úgy forr, mint egy katlan,
A kérdésre pedig, mindezt honnan tudom?
Válaszom is rövid: „*csak*”. Járok az Úton.

6 LXXXI.

Az igaz szavaktól rendre menekülnek,
Mert szép hamisságok tetszenek a fülnek.
Aki józan, többé már nem vitatkozik,
Vitatkozóktól a józanság távozik.
Az igaz ismeret nem dolgok tudása,
Nem a lényeg csonka, kifordított mása,
Így a bölcs lénye csak az igazság tokja,
Bármije van, csak úgy övé, ha szétosztja,
Önmagát gazdaggá épp ezáltal téve,
Hogy más tulajdona lett saját személye.
Az Ég Útja áthat, minden sebzés nélkül,
A bölcs Útja láttat, szelíd, s el nem évül.

(Fordította: Padányi Gulyás Gábor)

